

Alapvető emberi jogok semmibevevése a Kárpát-medencében

1948. december 10-én fogadták el az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát. Az ENSZ Közgyűlése 1954-ben nyilvánította ezt a napot az emberi jogok napjává. A nyilatkozat tartalmazza a klasszikus politikai és polgári jogokat, valamint a gazdasági, szociális és kulturális jogoknak egy meghatározott körét. Ezt a Nyilatkozatot a világ minden állama ratifikálta. Ezt erősíti meg a "Polgári és politikai jogok nemzetközi egységokmánya" és a "gazdasági, szociális és kulturális jogok egységokmánya" (New York, 1966. december 16.), melynek első cikkelye kimondja:

„Minden népnek joga van az önrendelkezésre. E jog értelmében a népek szabadon határozzák meg politikai rendszereiket és szabadon biztosítják gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődésüket.”

Dr. Morvai Krisztina védnökkéségevel a NJSZ szervezésében az Emberi jogok napja alkalmából könyvbemutatóval egybekötött konferenciát tartottak az Aranytíz Kultúrházban. Dr. Zétényi Zsolt és Gaudi-Nagy Tamás a 2013. június 4-én megtartott konferencia óta eltelt időszakot értékelték, s egyben bemutatták a konferencián elhangzott előadások anyagát magába foglaló könyvet, melynek címe:

„Magyar önrendelkezés, emberi jogok és jogvédelem a Kárpát-medencében”.

Morvai Krisztina EP képviselő kifejtette, hogy a jószomszédi kapcsolatokon alapuló „simulékony” politika helyett végre át kell térni az emberi jogok fogalomrendszerét betartó követelésekre, és a cél nem lehet más, mint a jogok betartásáért folyó kemény küzdelem. Minden országgyűlési képviselőnek elküldik a konferencia anyagát tartalmazó könyvet, hogy ne hivatkozassanak arra, és „ne mondassák, hogy nem tudták, hogy bajok vannak a trianoni békeszerződéssel elszakított területeken”.

Dr. Gaudi-Nagy Tamás, az NJSZ ügyvezetője kihangsúlyozta, hogy az elszakított területen élő magyarok

helyzetére csak az önrendelkezés lehet a megoldás, amit következetesen ki kell harcolni. Bácska és Bánát helyzetéről szólva jelezte, hogy 900 magyarellenes cselekményt regisztráltak. Gyakori, hogy az áldozatokból bűnösöket csinál a hatalom. Előadását a Temerinről készült kisfilmmel illusztrálta. A történeteket Strassburggal és Brüsszellel is meg kell ismertetni. 15 pontban foglalták össze azokat a követelményeket, melyeket teljesíteni szükséges.

Dr. Zétényi Zsolt, az NJSZ elnöke történelmi áttekintésében kifejtette, hogy az egyetemes magyarság jobb sorsáért folyik a küzdelem. Trianon a magyar élet jelenvalósága ma is, mert az ország torzó állapotban van lelki-erkölcsi vonatkozásban is. A nemzet óriási megpróbáltatásokkal példátlan szellemi és gazdasági teljesítményt nyújtott a két világháború között a Horthy-korszakban. Majd 1956-ban is. Tudomásul kell vennünk, hogy a magyar nemzet csak magára számíthat. A nemzet létezése óriási erőt jelent. A könyvük „kitörési kísérlet a gondolati és szellemi karanténból”. Ismertette, hogy a NJSZ június 4-én tartott konferenciája anyagát kiegészítették az azóta eltelt fél év legfontosabb történéseivel, köztük a Székelyek Nagy Menetelével, valamint a határon túli magyarok helyzetéről szóló tanulmányokkal és felszólalásokkal.

A határon túlról érkezett jogvédők a fél éve eltelt időszak történéseiről számoltak be.

Dr. Mgr. Bozóki Antal üzenetében hangsúlyozta, hogy a vajdasági/délvidéki magyarok nyílt, megoldatlan kérdései – a nemzeti kisebbségi autonómia/önrendelkezés megvalósítása, a korábbi közzétartók visszaállítása, a kollektív bűnösség eltörlésének halogatása, a rehabilitálási és kárpótlási jogok megvalósításának nehézségei stb. – akadályozzák a közösség fejlődését, jogainak megvalósítását, tagjai identitásának megőrzését.

Szerbiának az Európai Unióval

folytatott eddig tárgyalásai során ezek a kérdések úgyszólván szóba sem kerültek. Különösen vonatkozik ez az Európai bizottság 2013. október 16-i „munkadokumentumára”, amelyben a „magyarok” megnevezés egyetlen alkalommal sem szerepel.

Szükségesnek tartották, hogy a magyar közösség helyzetéről tájékoztassák az Európa Tanács és az Európai Parlament képviselőit is. Szerbia EU-csatlakozási tárgyalásai során ezeket a kérdéseket is be kell sorolni a csatlakozási feltételek közé, amihez szükséges és elengedhetetlen az anyaország hatékony támogatása is.

Csúrogon (2013. június 26-án) hivatalosan is megtörtént a szimbolikus magyar-szerb/szerb-magyar „történelmi jelentőségű megbékélés”, mely a kettős mérce jegyében zajlott. A vajdasági magyarság jogosan hiányolja, hogy bocsánatkérő szavak a múltbéli bűnök miatt csak Áder János magyar köztársasági elnök szájából hangzottak el.

Rác Szabó László Délvidék képviselőjében elmondta, hogy a 2004-es kettős állampolgársági népszavazás bár kisiklott, mégis megmozdulni látszott az állóvíz. Ki merték nyilvánítani a jogos igényt a szembeszél és tömeges csalások ellenére. Be kell látni, hogy a demokrácia nem működik, az EU vízfej-jé nőtte ki magát, s a magyarság biztonságban csak a Szent Korona fennhatósága alatt élhetett. Az ET és az EP vezetői más értékek alapján működnek, mint az egyetemes emberi normák. Sem az igazság, sem a tömegek sorsa nem érdekli őket. Nagyon fontos közösen dönteni arról, hogy merre megyünk tovább, miközben egy erős háttérhatalom irányítja a világot. A magyar külügy pedig egyáltalán nem áll hivatása magaslatán. Saját nemzetünk nyelvért, tudásáért kell küzdeniük. Szerbiában a kárvallott magyarokat büntetik a bűnelkövető szerbek helyett. Itt az ideje végre tenni is magunkért, küzdeni a jogainkért. Aki nem a nemzeti önrendelkezésért küzd, az hazaárulást követ el.

Három fiú példáját bemutatva illusztrálták az áldozatból bűnössé tettek sorsát.

Annak a fiúnak, aki magára tetováltatta: Magyar vagyok, tetoválását zsillett pengével távolították el, miközben citromlevet csöpögtettek rá a bőrtönben. A másikat öt hónapig folyamatosan verték. A harmadik fiúnak a magyar felségjelet erőszakkal eltávolították a kezéről, és szerb felségjelet tetováltak az ujjaira.

Dr. Nagy Tibor Felvidék képviselőjében emelt szót, ahol nem mindennaposok az olyan atrocitások, mint Délvidéken. Azonban itt is EU-s méretűvé fajult. Malina Hedvig sorsa és Dunaszerdahelyen történtek is. A felvidéki állapotokra a lelki terror, a szalámi taktika és olyan kisebb jogok elvétele a jellemző, amibe nehéz belekötni. Különösen érinti ez az oktatásügyet, a kultúrát és a nyelvhasználatot. Iskolák szűnnek meg. A magyar állampolgárság felvétele a szlovák elvételeivel jár. Mivel az ottani szlovák értelmiségnél még nem volt generációváltás, a felvidékiek egyedül képtelenek kiharcolni a jogaikat. Feltétlenül szükségük lenne a magyar kormány segítségére.

Tajnai Mária EP-képviselő, az Emberi jogok Közép-Európai Bizottságának főtítkára Felvidék magyar lakosságának érdekében emelte fel szavát. A brüsszeli állapotokat ismertette elmondta, hogy Morvai Krisztinán kívül egyetlen magyar képviselő nem szólalt fel 2x5 év alatt, bár jelen voltak - Agárdi Attila szövívő sem - az ismertített kérdéskörben. Brüsszelben is lehet lelkeket gyilkolni, de harcolni is, mint a harc téren. „A jószomszédi viszony” jegyében „a legalapvetőbb emberi jogok feladása zajlik” az őshonos, több mint hatezer éve a Kárpát-medencében élő magyarság ellen. Nem emelték fel szavukat sem Brüsszelben, sem Strassburgban a kárpótlás kérdésében sem. Amikor kiállítást rendeztek a magyar lakosság csehszlovákiai deportálásáról, azt bezáratták. A magyarság sorsa Szlovákiában rosszabb, mint 1989 előtt volt. Működik az erőszakos asszimiláció. Iskolákat zárnak be, a magyarság száma 110.000-rel lett kevesebb. A pártok megosztottak, és 24 év óta nem kértek az őshonos magyarság számára sem autonómiát, sem az elkobzott földek visszaadását, sem kárpótlást. Szégyen, de vannak a magyar pártok közt olyanok, akik felhagytak a magyar érdekképviselettel is.

Párhuzamba állította a szülőföld elrablásának kérdését az indiánok földje és az elcsatolt magyar tulajdonú területek hasonlóságában, miszerint fogadj be házadba idegent, kiver onnan. Autonómia vonatkozásában Tirol és Koszovó példáján pedig az autonómia kérdéskörében. Bírálta a magyar kormányokat, mert az EU-s csatlakozásoknál nem szabták feltételül a csatlakozó országoknak az elszakított magyar területén élő, őshonos magyarság jogtiprásának megszüntetését.

Ezt követően ismertette Bizottsága sajtónyilatkozatát: „A magyar közösség helyzete Szlovákiában az EU tagsága után” címmel. A Nyilatkozatot 2013. december 10-én adták ki. Aláírói: Pierre Gillet-elnök és Tajnai Mária-főtítkár.

A jelenlegi helyzet türethetlenségét a következő súlyos jogtalanságok bizonyítják:

- 1./ A szlovákiai magyarság mindmáig érvényes kollektív bűnössége.
- 2./ A magyar földtulajdonosoktól elkobzott földek szlovák kézbe juttatása.
- 3./ Szlovákia új közigazgatási és területi felosztása (mely nem veszi figyelembe Felvidék magyar lakosságát).
- 4./ A magyar nyelvhasználat megszigorítása.
- 5./ A magyar oktatás súlyos anyagi helyzete.
- 6./ A református egyház javainak visszatartása.

A Nyilatkozatban követelik:

- 1./ Benesi dekrétumok megszüntetését!
- 2./ Új (magyarságot figyelembe vevő) közigazgatási felosztást, erős önkormányzatokat, önrendelkezést!
- 3./ Kettős állampolgárságot!

„Szabadságban és emberi méltóságban akarunk élni, mint magyarok és az EU polgárai” – zárta gondolatait Maria Tajnai.

A konferencia befejezésekként Galla János felolvasta Éva Maria Barki résztvevőkhöz írt levelét. A jogvédő Asszony levelében hangsúlyozta, hogy a 100 éve kitört első világháború jogtiprását nem orvosolta a második világháború. Szólt a nagyhatalmak, különösen Amerika felelősségéről. „...Európa XX. századi bajai és tragédiái azzal kezdődtek, amikor az Egyesült Államok beavatkozott az európai politikába, és ezzel először léptek a nemzet-

közi politikai parkettre.” Ezt konkrét történelmi példákkal támasztotta alá. Hazánk vonatkozásában Trianon, Jalta és 1956 kapcsán.

A jelenlegi anyaországi politikával kapcsolatban kifejtette:

„A magyar politika nem foglalkozik Trianonnal. Június 4-e az összetartozás napja lett, de nincs stratégia vagy elképzelés, hogyan lehetne az összetartozást megvalósítani. Az egységes nemzetről van szó, de mit jelent egy Nemzet terület nélkül? És hogy lehet összeegyeztetni az egységes nemzetet Trianonnal? Erre nem kapunk választ. A trianoni diktátum egyáltalán jogilag érvényes?” - teszi fel a kérdéseket.

Napjainkig a haszonélvező országok kivételével igazságtalannak tartják a politikuskok Trianont. A nemzetközi jogászok szerint pedig az diktátum és nem szerződés.

Trianon mellett kulcsszó a népek önrendelkezése, mint alapvető jog. A politika feladata lenne a jog kiharcolása, amihez azonban a politikusokban nincs sem kellő akarat, sem bátorság. Az önrendelkezési jog dokumentumait felsorolva bizonyítja velük, hogy az a magyarokra is vonatkozik, csak elhallgatják előttük. Az önrendelkezés első kritériuma, hogy azt nem kérní, hanem követelni kell!

Úgy látja, hogy a magyarok félnek a saját jogaiktól, és visszariadnak attól, hogy kimondják: „Mi vagyunk a nép. Egy nép a Kárpát-medencében több, mint ezeréves közös történelemmel, kultúrával, identitással. (...) Ez azért is fontos, mert csak egy népnek jár az önrendelkezés”.

Helytelen kisebbségnek vagy közösségnek nevezni önmagunkat, mert ezzel kizárjuk az önrendelkezési jogot. Miközben ezzel meghatározzuk a Kárpát-medencei magyarság jövőjét. Hívta fel nyomatékosan a figyelmünket a jogvédő Asszony.

1914-ben 100 éve lesz, hogy megkezdődött az I. világháború.

„Ideje lenne a befejezetlen békét igazi megoldással az önrendelkezési jog alapján megtölteni.” - zárta levelét Éva Maria Barki.

A konferencia kötetlen beszélgetéssel és fogadással zárult.